

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/102/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119010421
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slovinský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7119010421.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slovinského a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Martina Kurečka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 20.6.2023 sp. zn. 1T/1/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom mestský súd podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C. - D., E. F. XXX oslobodil spod obžaloby Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 13/08 zo dňa 11.10.2011 pre:

skutok 1D právne kvalifikovaný ako zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že za účelom neoprávneného získania finančných prostriedkov zo spoločnosti G. H. I. I., J. F. XX, K. A. B. ako konateľ spoločnosti A. I., ktorého za týmto účelom prostredníctvom L. A. zabezpečil M. A. A. ako nájomca uzatvoril dňa 20.2.2007 v Košiciach Zmluvy o finančnom leasingu č. 08430207, 08440207, 08450207, ktoré za spoločnosť G. H. I. I. s týmto vedomím pripravil M. A. G. a predmetom ktorých bolo prefinancovanie 50 % obstarávacej ceny vertikálneho obrábacieho centra PK-VMC 100 S- výrobného čísla 06421797 v sume 4 710 500,- Sk (156 359,95 eur) bez DPH, vertikálneho obrábacieho centra PK-VMC 810 výrobného čísla 0684318 v sume 4 505 500,- Sk (149 555,20 eur) bez DPH, vertikálneho obrábacieho centra PK-VMC650 S výrobného čísla 06651238 v sume 3 823 000,- Sk (126 900,35 eur) bez DPH, pričom dodávateľom týchto strojných zariadení pre spoločnosť A. I.. Košice mala byť spoločnosť N. O. I., P. M. XXX/XX, J. C., s konateľkou L. Q.. Následne A. B. a L. Q. za spoločnosť N. O. I. podpísali doklady o prevzatí predmetu leasingu a o zaplatení 50 % kúpnej ceny nájomcom spoločnosťou A. I. zastúpenú obž. A. B. dodávateľovi N. O. I., ktoré obsahovali nepravdivé údaje a ktoré zabezpečil L. A. a pred leasingovou spoločnosťou G. H. I. I. deklarovali nákup a predaj obrábacích centier. Potom spoločnosť G. H. I. I. dňa 15.3.2007 poukázala dodávateľovi strojných zariadení spoločnosti N. O. I.. Veľké Kapušany na účet sumu 7 758 205,- Sk (257 525,22 eur), ktorú sumu L. Q. dňa 19.3.2007 poukázala na účet B. R. firma G., K., ktorá mala byť dodávateľom zariadení cez spoločnosť N. O. I.. Veľké Kapušany odpredaných nájomcovi spoločnosti A. I. a ktorý peniaze v období do septembra 2007 postupne vybral zo svojho účtu v hotovosti, pričom do G. H. I. I. neboli uhradené žiadne splátky a bola jej spôsobená škoda vo výške 7 758 205,- Sk (257 252,23 eur), pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný

a podľa § 285 písm. b) Tr. por. súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 13/08 zo dňa 11.10.2011 pre:

skutok 10 právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 14, ods. 1, § 20, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. spáchaný spolupáchatelstvom v štádiu pokusu, ktorého sa mal dopustiť tak, že s cieľom neoprávneného obohatenia ako konateľ spoločnosti A. I., Q. XX, C., IČO: XX XXX XXX dňa 11.10.2006 v C. S. O. T. F. X v pobočke spoločnosti P. H. I. L., R. S. F. X, K., IČO: XX XXX XXX, ako leasingový nájomca po predložení nepravdivých dokladov o podnikateľskej činnosti a výsledkov hospodárenia spoločnosti A. I. falošných nájomných zmlúv o prenájme nebytových priestorov, uzatvoril leasingové zmluvy č. 11500574 a č. 115575, na základe ktorých malo prísť zo strany prenajímateľa P. H. I. L. k prefinancovaniu 60 % obstarávacej ceny predmetov leasingu, autoservisnej techniky v obstarávacej sume 4 825 658,- Sk (160 149,30 eur) od dodávateľa spoločnosti R. I.. Bratislava, hoci spoločnosť A. I., Q. XX, C., IČO XX XXX XXX žiadnu reálnu podnikateľskú činnosť, z ktorej by mohla odfinancovať deklarované aktivity nevykonávala a nebola ani schopná uhrádzať leasingové splátky, čo následne spoločnosť P. H. I. L., R. S. F. X, K., IČO: XX XXX XXX (neskôr pod názvom T. H. I. L.) zistila a zrušila už uzavreté zmluvy, z ktorých by bola povinná na škodu uhradiť minimálne 2 894 795,19 Sk (96 089,60 eur), pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd odkázal poškodenú spoločnosť G. H. I. I.. I. E., sídlom Q. XX, K. XXX XX, IČO: XXXXXXXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, ktoré písomne odôvodnil nasledovne:

Ku skutku 1D obžaloby uvádza:

Právny záver súdu týkajúci sa nepreukázania toho, že skutok spáchal obžalovaný považuje za nesprávny a nemajúci podklad vo vykonanom dokazovaní, či už v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Vykonaným dokazovaním tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne preukázané, že skutok uvedený v bode 1D obžaloby sa stal, je trestným činom a bol spáchaný obžalovaným.

Z listinných dôkazov zabezpečených do vyšetrovacieho spisu a najmä z výpovede už odsúdeného M. A. A. je zřejmý modus operandi, akým dochádzalo k podvodnému vylákaniu finančných prostriedkov od jednotlivých leasingových spoločností, v tomto prípade od spoločnosti G. H. I. I..

Uvádza, že súčasťou spisového materiálu je množstvo listín preukazujúcich podvodný úmysel zainteresovaných osôb, v tomto prípade aj úmysel obžalovaného uviesť poškodenú G. H. I. I. do omylu predstieraním reálnosti zmluvného vzťahu medzi spoločnosťou N. O. I. ako dodávateľom strojných zariadení a spoločnosťou A. I. (v mene ktorej konal obžalovaný) ako leasingovým nájomcom. V danom prípade sa jedná o prípad organizovanej trestnej činnosti, kedy časť osôb na základe pokynov už odsúdeného organizátora podvodných konaní M. A. A. zabezpečovala a predkladala leasingovým spoločnostiam (v tomto prípade spoločnosti G. H. I. I.) nepravdivé účtovné doklady, fiktívne doklady o kladných ekonomických výsledkoch zainteresovaných firiem (v tomto prípade spoločnosti obžalovaného A. I.), no najmä fiktívne zmluvy o predmete leasingu, kde v tomto prípade spoločnosť obžalovaného vystupovala ako nájomca strojných zariadení, na základe ktorej došlo k vyplateniu sumy 7 758 205,- Sk.

Je zřejmé, že obžalovaný v danom prípade vystupoval ako medzičlánok potrebný k získaniu podvodne vylákaných finančných prostriedkov, pričom bez jeho vedomej účasti na tomto konaní by nemohlo dôjsť k vyplateniu leasingu. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že sa nechal naivne zatahnuť do nelegálnych obchodov neobstojí a je potrebné považovať ju za účelovú.

Obžalovaný vo svojej výpovedi priznal, že zmluvu na strojné zariadenia obrábacie centrá podpísal. Taktiež potvrdil, že podpísal aj jeden z protokolov potvrdzujúcich prevzatie strojného zariadenia - obrábacieho centra, hoci k reálnemu prevzatiu zariadenia z jeho strany, resp. zo strany jeho spoločnosti nedošlo. Zároveň uviedol, že pri množstve podpisovaných listín, mohol podpísať aj ďalšie protokoly, nakoľko po ich vzhladnutí sa mu podpisy na týchto dokumentoch javili ako jeho.

Obžalovaný, resp. spoločnosť, ktorej bol konateľom v minulosti vyvíjala podnikateľskú činnosť, a preto mu muselo byť zřejmé, čo činí podpisom fiktívnych dokumentov, deklarujúcich neexistujúce skutočnosti

(nákup obrábacích centier, protokol o ich prevzatí, fiktívne výsledky hospodárenia a pod.) za účelom podvodného vylákania leasingu na tieto zariadenia od poškodenej spoločnosti G. H. I. I..

Nemožno sa tiež stotožniť s argumentáciou súdu v odôvodnení rozsudku na strane 11 tretí odsek, a to, že obžalovaný mal svedka K. I. požiadať o sprístupnenie bankových účtov, na ktoré boli poukázané finančné prostriedky s tým, že toto konanie podľa názoru súdu bez ďalšieho nenapĺňa skutkovú podstatu žiadneho trestného činu a nie je ani pokryté v obžalobnom návrhu.

Uvedená skutočnosť síce sama o sebe nenapĺňa skutkovú podstatu žiadneho trestného činu, avšak vyvracia obranu obžalovaného v tom, že sa naivne, prípadne nevedomky nechal zatiahnuť do nelegálnych záležitostí s vierou uskutočnenia obchodov. Obžalovaný aj napriek svojej vedomosti o fiktívnosti zmlúv na nákup obrábacích centier, ako aj fiktívnosti protokolov o prevzatí predmetov nájmu, nakoľko on, resp. jeho spoločnosť žiadne obrábacie centrá reálne neprevzala, žiadal svedka K. I. o sprístupnenie bankových účtov, na ktoré boli poukázané finančné prostriedky z podvodne vylákaného leasingu. Uvedená skutočnosť potvrdzuje vedomosť obžalovaného o tom, že cieľom podpisov fiktívnych dokumentov bolo vylákание finančných prostriedkov od spoločnosti G. H. I. I..

V prospech obžalovaného nemôžu svedčiť ani tvrdenia už odsúdeného M. A. A. o tom, že obžalovaného A. B. nepozná. Odsúdený A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že každý článok zainteresovaný do tejto schémy mal urobiť svoju dielčiu úlohu. V prípade organizovanej trestnej činnosti sa jednotliví nižší členovia reťazca, resp. medzičlánky, za ktorý je potrebné považovať aj obžalovaného, resp. jeho spoločnosť ani poznať nemusia. V danom prípade je navyše zrejmé, že odsúdený M. A. A. bol akýmsi „mozgom“ týchto podvodných konaní, pričom osoby v postavení obžalovaného B. boli zabezpečované inými osobami, ktoré už odsúdený A. požiadal a ktoré, resp. ktorých obchodné spoločnosti mali predstierať reálnosť uskutočňovaných obchodov pred leasingovými spoločnosťami tak, ako to bolo aj v prípade obžalovaného a jeho obchodnej spoločnosti A. I. (v tomto prípade G. H. I. I.).

file_0.jpg

file_1.wmf

Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že obžalovaný konal prinajmenšom v nepriamom úmysle vylákať od poškodenej spoločnosti G. H. I. I. finančné prostriedky jej uvedením do omylu podvodným konaním, spočívajúcim v podpisovaní a predkladaní fiktívnych zmlúv a iných dokumentov potrebných k získaniu leasingu.

Ku skutku 10 obžaloby uvádza:

Súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Súd v tomto prípade argumentoval jednak tým, že konanie obžalovaného možno charakterizovať ako neukončený pokus a taktiež poukázal na ustanovenie § 14 ods. 3 Tr. zák., v zmysle ktorého trestnosť pokusu trestného činu zaniká, ak páchatel upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému zákonom z podniknutého pokusu.

S uvedeným právnym záverom súdu sa taktiež stotožniť nemožno, pretože z vykonaného dokazovania je zrejmé, že skutok v tomto bode obžaloby je trestným činom spáchaným v štádiu pokusu. Má za to, že konanie obžalovaného jednoznačne smerovalo k dokonaniu trestného činu, pričom súd sa v danom prípade nezaoberal otázkou, z akého dôvodu došlo k upusteniu od ďalšieho konania. Z výpovede svedka M. B., zástupcu spoločnosti P. H. I. vyplynulo, že obžalovaný túto spoločnosť požiadal o financovanie autoservisnej techniky pre firmu A. I..

V tomto prípade obžalovaný taktiež deklaroval predstieraný záujem o nákup autoservisnej techniky za účelom vylákania leasingu od leasingovej spoločnosti. O podvodnom úmysle obžalovaného svedčí jednak rozpor jeho výpovede s výpoveďou svedka I., ktorý tvrdil, že mu mal obžalovaný ponúkať možnosť pracovať uňho v autoservise. Naproti tomu obžalovaný na hlavnom pojednávaní file_2.jpg

poprel, aby niekedy vyvíjal snahu podnikat' v oblasti pneuservisu/autoservisu, alebo že sa o tomto podnikaní niekomu zmienil. Uvedené tvrdenia obžalovaného sú jednak v rozpore s výpoveďou svedka I., ako aj s listinnými dôkazmi zabezpečenými do vyšetrovacieho spisu, z ktorých je zrejmé, že leasingovej spoločnosti poskytol požadovanú dokumentáciu, ako aj listiny preukazujúce komunikáciu obžalovaného ohľadne financovania autoservisnej techniky so svedkom B..

Súd v tomto prípade argumentuje upustením obžalovaného od ďalšieho konania smerujúceho k dokonaniu trestného činu. S uvedenou argumentáciou súdu by bolo možné sa stotožniť, avšak sporným momentom je dobrovoľnosť upustenia od ďalšieho konania smerujúceho k dokonaniu trestného činu zo strany obžalovaného.

Z výpovede svedka B. je síce zrejmé, že obžalovaný A. B. sám kontaktoval spoločnosť P. H. I. L. s tým, že chce zrušiť žiadosť o poskytnutie leasingu a chce, aby mu boli vrátené všetky dokumenty vrátane listín a podkladov. Uvedené sa udialo asi mesiac po tom, čo bol svedok B. osobne skontrolovať pripravenosť objektov, kde mali byť pneuservisy prevádzkované. V Čiernej nad Tisou a v Sobranciach vôbec nenašiel adresy, kde sa mali prevádzky nachádzať a vo Veľkých Kapušanoch sa na uvádzanej adrese nachádzal starý polorozpadnutý domček. Tento svedok tiež uviedol, že ešte pred tým, než obžalovaný spoločnosť kontaktoval s tým, že chce zrušiť žiadosť o poskytnutie leasingu, dostal obžalovaný predpisy na uhradenie zvýšenej splátky vopred s tým, že táto splátka bola splatná najneskôr v deň odovzdania predmetu leasingu. V tejto súvislosti mu obžalovaný hovoril, že očakáva nejaké peniaze potrebné na uhradenie tejto splátky.

Z vyššie uvedeného má za to, že v danom prípade nemožno konštatovať, že upustenie obžalovaného od ďalšieho konania smerujúceho k dokonaniu trestného činu napĺňa znaky dobrovoľnosti požadované ustanovením § 14 ods. 3 Tr. zák.

V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia R 21/1972-11 a R 5/1951, R 88/1951, v ktorých bol vyslovený právny názor, že nejde o dobrovoľné upustenie od ďalšieho konania, ak páchatel' upustil od svojho konania z obavy z jeho odhalenia, prípadne, ak páchatel' upustil od svojho konania vplyvom prekážky. Za prekážku je v danom prípade potrebné považovať zvýšenú splátku, ktorú bolo potrebné uhradiť najneskôr pri odovzdaní predmetu leasingu a na ktorú nemal finančné prostriedky. Od svojho konania navyše upustil po tom, čo svedok B. vykonal osobnú kontrolu adries, na ktorých mali byť prevádzky pneuservisov s negatívnym výsledkom popísaným vyššie. Z týchto dôvodov má za to, že k upusteniu od ďalšieho konania smerujúceho k dokonaniu trestného činu nedošlo dobrovoľne, ale pod ťarchou zistených skutočností, resp. z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na úhradu splátky.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Mestského súdu Košice sp. zn. 1T/1/2019 zo dňa 20.06.2023 zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora okresnej prokuratúry sa prostredníctvom svojej obhajkyne písomne vyjadril obžalovaný s tým, že rozhodnutie súdu považuje za vecne správne, ktoré vychádza z riadneho posúdenia všetkých dostupných dôkazov, po vykonaní ktorých súd nemohol rozhodnúť inak než tak, že správne aplikoval zásadu „in dubio pro reo“.

Zároveň znova poukazuje na skutočnosti, ktoré boli v priebehu konania preukázané vo vzťahu ku skutku 1D obžaloby a ku skutku 10 obžaloby (podrobne uvedené na č.l. 467 a 468 spisu).

Má za to, že jeho vina preukázaná nebola a ani nemohla byť, keďže sa ničoho nedopustil a rozhodnutie súdu prvého stupňa je bez akýchkoľvek pochybnosti správne. Jeho vina nebola dokázaná, a teda je potrebné aplikovať pravidlo, v zmysle ktorého nedokázaná vina je to isté ako dokázaná nevina. Navrhuje odvolaciemu súdu zamietnuť odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj

správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Po podrobnom preštudovaní spisového materiálu dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je založené na presvedčivých dôkazoch, vykonaných v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Vykonané dôkazy vylučujú inú alternatívu, aká bola ustálená a odôvodnená v rozhodnutí.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. sa vyčerpávajúco a dostatočne zaoberal, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení vykonaných dôkazov.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany v trestnom konaní, s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Rozhodnutie okresného súdu aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (I.ÚS 141/2004 CR). Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, ale komplexne, a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí znova podrobne rozoberať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí už zákonne a veľmi správne poukázal okresný súd a s ktorými sa krajský súd stotožňuje v celom rozsahu, bez potreby akéhokoľvek opakovania.

Záverom krajský súd poukazuje na nespornú okolnosť, že nebolo dokázané u obžalovaného A. B., že skutky spáchal on, nakoľko jeho konanie nie je trestným činom. Z rozsiahleho dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný A. B. upustil od ďalšieho konania, navyše dobrovoľne vykonal aktívne kroky smerujúce k tomu, aby ani len náhodou na podklade ním predloženej dokumentácie k vyplateniu peňažných prostriedkov nedošlo. Toto jednoznačne vyplýva z hlavného pojednávania konaného dňa 12.12.2022, kde obžalovaný uviedol, že potom, ako sa dozvedel, že v jeho mene bola uzavretá leasingová zmluva, osobne všetky dokumenty z bánk vybral. Toto tvrdenie jednoznačne podporené aj svedkom B. a to tak v prípravnom konaní, ako aj na súde. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaný A. B. ho osobne kontaktoval s tým, že chce zrušiť daný obchod a taktiež si prevzal následne všetky predložené doklady, ako aj leasingové zmluvy. Na základe toho nedošlo k dokonaniu trestného činu, pretože obžalovaný A. B. upustil od ďalšieho konania a navyše aj vlastným dobrovoľným aktívnym zásahom odvrátil akékoľvek nebezpečenstvo záujmu chránenému trestným zákonom, čo podľa názoru tak okresného ako aj krajského súdu postačovalo na zánik trestnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bolo odvolacím súdom rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry bolo podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.